

Mardin'de Sevdiklerim Yahut Taşların Dili

– M.Nihat Malkoç · 14 Mayıs 2026

ben en çok Mardin'in güler yüzlü insanlarını sevdim!
Kürt'ü Türk'ten, Arap'ı Süryani'den ayırmadan hiç
onlar ki güneşten daha sıcak, ay'dan arıydılar.
sadaklarında paslı oklar değil, sevgi taşıdılar bir ömür
bazen âsî, bazen mahzun, çok kez bir elif kadar diktiler

ben en çok Mardin'in kartal yuvası kalesini sevdim!
o kale ki aziz bayrağımızı dalgalandırır rüzgârıyla
onca medeniyetin izini bağrında şeref nişanı diye taşır
Sümer'den Babil'e, Roma'dan Bizans'a, Selçuklu'dan Osmanlı'ya!
öylesine mağrur, öylesine dik başlı, öylesine bahtiyar...

ben en çok Mardin'in Midyat'ını, Kızıltepe'sini sevdim!
ayırmadım Derik'i Savur'dan, Dargeçit'i Mazıdağı'ndan
bir tandır sıcaklığındaki hatıraları kardım gecenin simsiyah teknesinde
davul zurna eşliğindeki halaylar unutturdu dağ gibi dertlerimi
alıp başımı gittim ta Nusaybin'e, muhacir duygularıyla ...

ben en çok Mardin'in sarı kalker taş evlerini sevdim!
onlar ki bazı vicdanlardan daha az taş, daha çok yaş'tılar!

ustalar ruhlarından ruh üflemişlerdi şehrin kesme taşlara
taş sokaklarında kayboldum sonbahar sarısına boyanmış şehrin
Revaklı Çarşı'da ceviz sandıklardaki naftalin kokusunu çektim içime

ben en çok Mardin'in o loş abbaralarını sevdim!
onlar ki kadim şehrin gizemli yapılarıdır zaman dehlizinde.
onlar ki nice âşıklara gizli buluşma yeri olmuştur biteviye
sohbetler demlenmiş günün beş vaktinde, öylesine koyu...
tarihî dibek kahvesinde yudumladım geçmiş zamanı hasretle

ben en çok diller ve dinler şehri Mardin'in mabetlerini sevdim!
kadim tarihiyle Anadolu'nun en eskisi Ulu Camii'ni
sonra da ovayla söyleşen Deyrulzafaran Manastırı'nı
taşların secdeye durduğu Kasımiye Medresesi'ni
gizemi çözülemeyen Dara Antik Kenti'ni

ben en çok Mardin'in can yakan türkülerini sevdim!
türküler ki ciğer delen o nihâvend hikâyeleri hâlâ taptaze
"Olaydım yâr olaydım/Yâr kurbanın olaydım/
Kaybetmişim izini/Şu Mardin'de bulaydım" türküsünü meselâ...
o türkü ki yüreğimizi Kerem gibi yakıp kül edendir.

ben en çok Mardin'in Mezopotamya'ya bakan asil yüzünü sevdim
o ki Dicle'nin kızı, Akçadağ'ın yeğeni, Mezopotamya'nın gelinidir
taşların bir gergef misali işlendiği bu diyarda yazıldı inancın şiiri
o daracık ara sokaklarında aradım yetim ve öksüz çocukluğumu
Ğurs Şelâlesi'nde ruhum arındı -miş'li geçmiş zamanın kirlerinden

ben en çok Mardin'in şehlâ gözlü güzellerini sevdim!
ince belli, tatlı dilli, gizemli ve melânkolikti ekserisi
hâl'den de, kâl'den de anlayandılar bir ömür boyu
onlar ki er'ini ve durması gereken yer'ini bilendiler
hepsini, ama hepsini yüreğime basıp delice sevdim

m. nihat malkoç